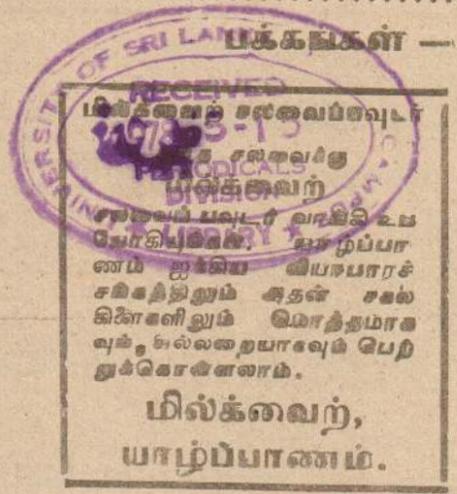

'அண்ணா கோபி'
 வரலாற்றுக்கான ஒரு நதிசெய்தி!
 நாளைத் தனித வாய்ப்பாடுப் பித்தம் ஒன்றின் இனமரசிப் பெற்றுக் கொள்ள
 * அண்ணா கிப்க் கோபி 5.
 * சோயா நிரி 5. * அண்ணா பதி 25.
 15 வேற்றுப்பைக்கட்டுகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
 அண்ணா தொழிலகம்
 இணுவில் தொலைபேசி: 7412
 இலை: 4 நவீன சந்தை,
 யாழ்ப்பாணம்.
 இலா: 1, மத்திய சந்தை, கன்னடம்

மணி 20 சித்திரை 31 ஜி. ஆதி 6 ஞாயிற்றுக்கிழமை [14-5-78] இதழ் 92

★ உமா மகேஸ்வரன் ★ நாகராசா ★ பத்மநாதன் ★ வாமதேவன்

முருங்கன் கொலை: தேடப்படும்

நால்வர் பெயர் அறிவிப்பு!

தகவல் கொடுப்பவருக்கு சன்மானம் ஒரு லட்சம்

(கொழும்பு)

முருங்கன் கொலை சம்பந்தமாக தேடப்பட்டுவரும் சந்தேகநபர்கள் நால்வர் பற்றிய விவரங்களையும் புகைப்படங்களையும் நேற்று பொலிஸ் தலைமை அலுவலகம் வெளியிட்டது. இவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு உதவியாக இவர்களின் புகைப்படங்களுடன் கூடிய கவரொட்டிகளும் வெளியிடப்படுகின்றன.

- (1) உமா மகேஸ்வரன் (2) செல்லப்பா நாகராசா
(தெல்லிப்பன்) (முன்னாள் இலங்கை வாணலி ஊழியர்)
- (3) செல்லையா பத்மநாதன் (கண்ணாடி எண்டும் அழைக்கப்படும்). சருத்தித்துறை பஸ் நிலையத்தின் முன் ரேடியோ மெக் கானிக்காக இருந்தவர்.)
- (4) வாமதேவன் அல்லது தனபாலசிங்கம் (முன்புதிரு. எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்தின் கார்ச்சாரதியாக இருந்தவர்.)

ஒரு லட்சம் ரூபாய் சன்மானம்!

இந்த நால்வர் பற்றிய தகவல்களைக் கொடுப்பவர்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் சன்மானம் வழங்கப்படுமென்றும் பொலிசார் அறிவிக்கின்றனர்.

இரண்டு சம்பவங்களில்...

பொலிசாராக தேடப்பட்டுவரும் தெலிப்பழையைச் சேர்ந்த உமா மகேஸ்வரன் மூலக்களில் தப்பியும் பொலிசாரின் படுகொலை சம்பந்தமாகவும் பொத்தவில் இரண்டாவது எம். பி திரு. கனகசப்தினத்தின் கொலை முயற்சி சம்பந்தமாகவும் தேடப்படுபவர் எனப் பொலிசார் தெரிவித்தனர்.

நால்வர் பற்றிய விவரங்கள்
 கதிர்காமர் உமா மகேஸ்வரன் 1645-ம் ஆண்டு பெர்வரி மாதம் இரண்டாம் தேதி பிறந்தவர். நிறம் கருமை; தலைமயிர் நீளம்; நில கனகவய வாளி.
 28 வயது; உயரம் 5 அடி 5 அங்குலம்; நிறம் கருமை; நடுத்தரத் தோற்றம்.
செல்லையா பத்மநாதன்
 உயரம் 5 அடி 6 அங்குலம்; வலது மேல் கண்ணிமையில் ஓர் அடைபாணம்; நடுத்தரத் தோற்றம்.
வாமதேவன் அல்லது தனபாலசிங்கம்
 தனம் என்ன அழைக்கப்படுபவர்; உயரம் 5 அடி 5 அங்குலம்.
பேசுக்கப்பரை சிறையில் 10 இளைஞர்கள்
 [கொழும்பு] வடபகுதி வகிசெயல்கள் குறித்து கடந்த வியாழக் கிழமை வயனியாவில் கைச் செய்யப்பட்ட 12 இளைஞர்களில் 10 பேர் கைது செய்யப்பரை சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனத்தேரி 1 ம இ!

வட பகுதிக்கு இராணுவ கவசப்படை

[கொழும்பு] ருந்து இரண்டு இராணுவ கவசப்படைப் படைகளை இன்ஸ்பெக்டர் பத்மநாதன் ஆகியோரின் கட்டுக்கொடுப்பின் கீழ் வடபகுதியில் விசாரணை நடத்தும் பொலிஸ்-இராணுவத்தினருக்கு உதவும் பொருட்டு கொழும்பிலே [8-ம் பக்கம் பார்க்க]

வடக்கில் பொலிஸ் பலம் அதிகரிப்பு வீடு வீடாகவும் சோதனை?

[யாழ்ப்பாணம்] சாரின் தொகை அதிகரிப்பை வடபகுதியிலுள்ள பொலிஸ் நிலையங்கள் யாவற்றிலும் கொழுப்பிலிருந்து வந்த பொலிசார் மேலதிகமாகக் கடமைபாற்றுவதாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சோதனை நடத்தப்படும் எனத் தெரிவிக்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் பத்மநாதன் சொல்வது மறும் வங்கியைச் சம்பந்தமாகச் சந்தேகம் தீர்ந்த தேடப்பட்டு வருபவர்களை அறிவிக்கிறது. [8-ம் பக்கம் பார்க்க]

அன்புடன் அழைக்கின்றோம்! அனைவரும் வருக!! திருமறைத் தெளிவுரைகள்

சமூக, சுகாதார சன்மார்க்க சீர்திருத்த சொற்பொழிவுகள்
தினசரி மாலை 6-30 மணி
 மே 14 ஞாயிறு: சிலுவையில் ஒழிந்துபோனவை எவை?
 மே 15 திங்கள்: கவிஷ்டை கணிதம் மே 18 வியாழன்: ஆயிர வருட ஆட்சி
 மே 16 செவ் : பரலோக நிதிமன்றம் மே 19 வெள்ளி: நரகம் எங்கே?
 மே 7 புதன்: மரித்தோர் எங்கே? மே 20 இயேசுமெற்ற ருனல்நானம்
 எல்லாவற்றையும் சோதித்துப் பார்த்து நயமானதைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்
 1 தெச 51 21
இடம்: வீரசிங்கம்மண்டபம் - யாழ்ப்பாணம்

மத்தியானம் பொழுது.

வயிற்றைக் கிண்கிண நேரம். பசி உயிரை வாங்கும் நேரம்.

மாடி வீட்டிலிருந்து 'எம்எம்' என்று வாசனை வந்துகொண்டிருக்கிறது. அது அடுப்பில் வெந்துகொண்டிருக்கும் உணவின் வாசனை?

களை விடுகிற அரிசி கிற்று வந்த கொகிளை வாப்பதிக் கட்டி எழுப்பிய 'அரிசி மாளிகை' அது. அரிசியால் சொந்தக்காரர் பணக்காரனாகி விட்டார். பேரம்பலத்தக்கு மதிப்பும் அதிசயம். எடுபிடி ஆய்களும் அதிசயம். இந்த முறை தேர்தலில் முடிமுறமாக நிற்கின்றார். இதனால் அரிசி நேரகாலமாகி வருவது சொல்லத்தக்கம். அவர் வீட்டில் வந்துபோகிறவர்கள் அதிசயம். அவர் மகன் மலருக்கு மட்டும்தான் தேர்தலில் நிதிப்பில் விருப்பமில்லை. ஊரை ஏமாற்றிப்பிழைப்பதை அவள் வெறுத்தாள்.

இந்த மாளிகையைச் சுற்றிப் குடிசைகள் பல. அங்கிலை வாய் மணை, குணம், காரம்-வாசனாவரவிட்டாலும் புனைவந்துகொண்டிருந்தது. இவை வெல்லாம் சமையல் தொடகி சிப்பதன் அறிஞரின். ஆனால், ஓர் ஒரு குடிசையில் மட்டும் மணமும் இல்லை புனைபயில்லை.

அந்தக் குடிசை என்ன. வெயிலில் வெந்துபோகாமலும் மழையில் நனைந்துபோகாமலும் உட்கைப் பாதுகாக்க உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு சிறு குடிசை. ஆனால் சூரிய ஒளி உள்புற புரத்தான் செய்தது. மழைத்துவிடின் வீட்டிற்குள் சிதறவும் செய்தன. ஒடுகொளல் வேறப்பட்ட மாடிவீடு எங்கே? ஒடுகொளல் வேறப்பட்ட சிறு குடிசை எங்கே? வெந்தை வீட்டிற்கும் செந்தை வீட்டிற்கும் வித்தியாசம் உண்டு

தானே. தாவரமெல்லாம் ஒடிந்த நிலை. வீட்டுச்செந்தை அது. ஒரு மறைப்பு அவ்வளவு தான். நினைவோடு இடிந்த நிலை...வாசனையும் உடைந்த நிலை...தெய்வ...நிலை இரண்டும் இல்லை. இங்கு பல்லிக்கும்... மட்டத்தெருக்கும்... எழும்பு... எளி இவற்றுக்குக் குறைவே இல்லை...இருந்தால்...

எழுபத்தைந்து வயதைத் தாண்டிய கிழவி ஒருத்தி இருமி இருமிக்கொண்டும் அணுகிக்கொண்டும் படுத்திருக்கிறாள். வயிறு ஒட்டியிட்டது. வயதும் எட்டியிட்டது. கண்பார்வையில்கூட, கண்ணக் குழியும், கண்குழியும் விழுந்தது. மண்குழியையும் எதிர்பாரிக்கும் எட்டை என்றதால் சொல்லவேண்டும்-அந்தக் கிழவியின் உருவத்தை. கையும் காலும் ஆடவில்லை உயிர் மட்டும் ஊசலாகிவிட்டது. எடுத்தடி வைக்க முடியாத படுத்த படுக்கை. கட்டிக்கொள்ளப் பட்டுச்சேயை யோ நல்ல சேயையோ இல்லை. மணம் கிட்டப்போன நிலை விலும் மாண்பைமறைத்துக்கொள்ள மட்டும் ஒரு சிறு துண்டு உடலைச்சுற்றி இருந்தது. ஆனால், அவள் உள்ளத்தில் ஓர் ஆசை. தன் மனதுக்கு ஒரு கலியாணம் நடந்தால்... அதைப் பார்த்துக்கொண்டே கண்ணை மூடிவிட்டால் என்று ஆசை தான்.

ஆனால் மகன் ஆனந்தனோ தன் திரும்பத்தை விருமிய வில்லை. ஒரு வீரகதி. பெண்ணோடு கூடி வாழ்வதை விருமிய

வில்லையா? அவன். இல்லை... பெண்ணை மீது நம்பிக்கையே இல்லை. தன் தாய்க்குப்பிப் பிரம்ச்சாரியும் போலலாம் என்ற எண்ணமும் ஒரு தனிப் பக்கம் அவன் உள்ளத்தில் இருக்கிறது. ஒரு நல்ல பெண் கிடைத்தால் வறுமையும், சிறுமையும் தடைக்கலை வரவிருக்கும்... ஏழைகள் விருமியும் ஒருத்தி இந்த உலகத்தில் இருப்பாரா? இருந்தால் அவன் வரட்டுமே பார்த்தலாம்... அப்படி வந்தாலும் அவளுக்குக்கொரு உள்ள அபிவாசனையைத் தியாகம் செய்ய வானா? அப்படி ஒரு பெண்ணை

'அங்கி' என்று ஒடிவந்து தாயிப்பிடித்தான் ஆனந்தன். அவளால் முக்கக்கூட விட முடியவில்லை. அவளுக்குத் தன் எண்ணம் சேராமல் என்று நன்கு தெரிந்தவிட்டது. தன்னைவே வந்துதிகொண்டான். அதற்கு பஞ்சப்பட்டினி உதவியது. நாடி ஒட்டி தளர்ந்தது. தாயின் நினைவில்...ஆனந்தனின் இருக்கிட வைத்தது. அப்படியே படுக்கை வைத்தவிட்டு ஒடிச்சென்று அடிப்படித் தாயாரின் தாட்டு வைத்த இஞ்சியை எடுத்தது இடித்துக்கொது பிழிந்த கொண்டிருந்தான்.

எடுக்கொண்டாரு என்று ஏதே சியது அந்த-வந்த உணவம். 'பணக்காரர் கை... ஏழைகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் அட்டைகள். ஏழை வயிற்றை அடித்து வாழ்பவர்கள். ஏழைகளின் அழியில் தகிக்கை வாழ்வை அமைப்பவர்கள். ஊராரிக் கொத்திக் கொஞ்சாக வாழ்பவர்கள். இவ்வாறில் யரிதான் உணர்ச்சி... இதைல்லாவிட வேறும் நடிப்பு... எந்தப் புறத்தில் எந்தப் பாப்பி இருக்கும் என்று தெரியாது... முதலாளி வர்க்கம் அழிந்து சமநிலை ஏற்படுமென்ற எந்தவொரு ஏழைத் தொழிலாளியும் பணக்காரருடன் தோழமைகொள்ளக் கூடாது' என்றுதான் ஆனந்தன் எண்ணினான்.

தனி மரம்!

தேடுவதிலும் தனிமையில் காலத்தைப் போக்குவது சிறப்பென்பதே லிங்காணத்தை வெறுத்தான்... அதற்கு முற்றுப்பெற விழைந்தான். ஆனந்தன் அருமையான பெயர். நல்ல பெயர். அவன் வாழ்க்கையில் ஆனந்தம் மட்டும்தான் இருக்கிறது. பெயர் மட்டும்தான் இருந்தால் பேரதுமா? அவன் பூரணி பெயருடையான் அன்னக்காசடி எடுக்கிறார். கோமலிவரன் கோடியில் வறுமைக் கோரப்பிடியில் தலைகீழாகி செல்வன் தரித்திரியாக இருக்கிறார். தரிம விலக்கம் அதர்மம் புரிகிறார். பொன்னையா... நல்ல பெயர். 'கொள்' கைத்தான் அவன் மட்டும் காணவில்லை. அவன் மலரோ கூந்தல் அழகி அவன் தலையோ கோட்டை என்பது போல ஆனந்தன் வாழ்க்கையில் பெயருக்கும் வாழ்க்கைக்கும் பொருத்தமில்லை.

வினாயாட்ச சென்ற பரலு வும் ஒடிவந்தான். குழந்தைப் பிள்ளை ... கிறுபிள்ளை ... வினாயாட்டுப்பிள்ளை... வறுமைக்குச் செல்லும்க்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பிள்ளை... மெதுவாகச் சென்ற சுருண்டு படுத்திருக்கும் ஆனந்தனின் தாய்... ஏன் அவனுக்கும் தாய்தான்... தன்மாரட்டில் இருந்த கைகளைத்தூண்டி எடுத்து வாயில் போட்டுவிட்டான்... இவ்வீதது அது. தன்னை ஆசையுடன் ஆரவுடன் தடவிக் கொடுத்த அந்த அடி புள்ளத்தை மறந்துவிட்டான்... வினாயாட்டுப்பிள்ளையாலு; ஆனால், இவற்றை ஒரு சோடியு கண்ணை ண்டை...

'அம்மா கைகளை இல்லை யம்மா.' 'இல்லை யாச்சி... இங்கை இருக்க...' 'எங்கை இருக்க...' 'இங்கை' என்று தன் நெஞ்சை ஒரு வையக் கட்டிக்கி காட்டிக்கொண்டு கையிலிருந்த கைகளைத் துண்டி ஆனந்தனின் தாயின் வாய்க்குள் போடப்போனது அந்தக் கரம். அதைத் தட்டியிட ஆனந்தன் கரம் மிக வேகமாக விசைத்தது. ஆனால் தோகிவிட ஆனந்தனுக்கு... ஆனந்தனுக்குக் கோபம் கொப்பவில்லைதான் செய்தது. 'உதாரி மேனை எனக்குத் தெரியேன், கைகளைக் கைவைத்துக்கொண்டு ஆனந்தன் தாய் கேட்டாள்.

ஞானத்தமிழ்—36

மனதில் அன்பை நிறைத்தலும் ஓர் அறமே!

மனதிலே அன்பை நிறைத்தல் ஓர் அறமாதும். மன அழுக்குகளை அகப்படுத்தி அறியுதலும் அன்பு நிறைந்தவர்களை தரும் செய்வாகும். இதனால் மனமே திருமுறை.

"அழுக்கினை போட்டி அறிவை நிறையிற் தழுக்கிவநாளில் தருமிச் செய்வீர்"

என்று கவிஞர். தழுக்கிய நாளில் அகில செழிப்பில்லா நாளிலும் தரும் செய்வலாம். ஆனால் வேண்டியதெல்லாம் அகப்படுகின்றன. இறைவனைப் பூசுகொண்ட உணர்வோடு போதியது. "நீ பரமநிலை நெடுகிற் திணைவையே நிறைந்த பூசையாக் பரம்பொருளைவரிச்சி நீயடியு செய்வாதே" என்பது சிவஞான சித்தி. ஒரு பச்சிலை தானும் உள்ளவையோடு இறைவனை அரிச்சித்தற்குப் போதியது.

"குடவகை நீரும் பூச்சிலையும் இவ்வாரிக்கிடையாச் சூர்சாரமும் படவிகொண்ட பாயுந்தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி." என்பது திருவிநாயாடற் புராணம்.

சிவபூசைக்கு உதவும் பஞ்சகவ்வியத்தைக் கொடுப்பது பசு. குழந்தைக்கும் பெரி யோர்க்கும், சத்துணவ உணவாகிய பாலைக்கொடுப்பது பசு. 'பசுக்களின் பெருமையை உணர்ந்து அவைகளை வலஞ்

செய்து துதித்து வணக்கி புல்லிக்கொடுத்தோர்' சிவ லோகத்தை அடைந்து இன்புறுவர்' என ஆறுநூலாவரை எழுதியுள்ளார். பசுக்களைத் தீண்டினால் தீவினையுடும். எனவேதான் 'பசுக்கிற் ஒரு வாயுறை' என்று கூறப்பட்டது. 'ஐயமிட்டுண்' என்பது ஓர் வையார் வாக்கு. இறைவன் அடியாரின் ஒருவருக்கு அகில மனித்த பின்பே தாம் உண்ணும் வழிமேல் பல அடியார் களுக்கு இருந்தது. விருந்தினரைப் பேணும் வழிமேல் தமியிற் நாட்டின் சிறப்பான வழிமேல் கையில் ஒன்றுதும். காசத்திற்கு ஒருபிடி அகினம்

வ. குகசர்மா

கொடுத்தபின் உண்பார்க்கில் உண்கமையாகப் பசித்தவர்க்கு ஒருபிடி. அகினம் சுந்தரால் அவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுத்தற்குச் சமனம். வறியவர்க்கு உதவுக ஒரு பிடி. அகினம் அளவிற்கித்தாயிலும் பெரும் புண்ணியத்தைத் தரவல்லது. ஆகவே 'உண்ணும்போது ஒரு கைபிடி' என்றார்.

யொருவின் சேய்யத்தினை அறம் ஒன்று உண்டு. அது தான். இனிய வார்த்தை யசு தல். இதற்கு தேவ முயற்சி அதனால் ஏற்படும் கண்பு ஒன்று இல்லை. தருமிகளின் மிக லேசாகச் செய்வக்கடிய தருமம் இவ்வொன்றி யே. 'இவ்வொன்றி இந்நீர் விபுநூலம் வன்சொல்லினன்

அவனைக் கண்ட பட்டிப் பட்டிப் பிச்சாரி தாய்-தன் உடலைக் கண்டப்படுத்தித்தான் பட்டிப்பிச்சாரி. கண்டப்பட்டுத் தான் படித்தான் ஆனந்தன். ஆனால் அவனால் உவரமுடியவில்லை. இதற்காக அவன் முயலாமலிருக்கவில்லை. கிடைத்ததோ சிறுதொழில்... ஊழியத்திற்கு ஏற்ற ஊதியம் இல்லை. வருவதைக்கொண்டு பெரு வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்றான்... முடியவில்லை... ஒட்டைக்குடிசை ஒட்டைக்குடிசைதான்... அது தான் 'பொசு' கட்டும் தன் தாயின் வயிற்றுக்கு முற்று. நேரக் கஞ்சி வாரிக்கவே அவன் வருவாய் போதவில்லை. பேரதாக் குறைக்கு யாரோ போத்த பிள்ளை... தெருவிட போட்ட பிள்ளை... ஆநாதைப்பிள்ளை... பாழுவையும் தன்னுடன் வைத்துக்கொண்டான்... பட்டினி வேகம் விசைந்து தாயி யது.

தாயோ இருமியபடி... எழுந்திருக்க முயலினாள்...

றும் மிழாதே' என்பது ஆன் ரேர் வாக்கு. மற்றவர் எல் லினிடம் வெறுக்கத்தக்க வகைத்தனை நாம் ஏன் பேசவேண்டும். ஒரு மாமரம் அதிலே பழங்களும்காய்களும் உண்ண. பழங்களை அதிம உருவியுடைய ஆனால் காய்ப்பு பருவத்தினே அவை புளிக்கும். அந்த இனிய பழங்களைவிட்டு புளிக்கும் காய்களை உண்ணுபவர்களும்கூட, வண்ணவர் கறறுகிறார்.

இனிய உணவாக இன்னுத கறல் கனி இருக்க செய்வீர்ந்தந்து.' அதிசய முயற்சி இன்னாமல் செய்வக்கடிய அறங்களைப் பற்றியாவது நாம் கிந்தித்து நமது மனதைப் பண்படுத்த முயல் வேண்டும். 'யாவர்க்கு மரம் இறை வற்கொரு பச்சிலை யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை யாவர்க்கு மாம்பசு உண்ணும் போதொரு கையிடி யாவர்க்கு மாம்பிற் கின்னுரை தானே.' - திருமந்திரம்

மருந்தைக்கொண்டு வந்து தாயின் வாயில் வார்த்துவிட்டு நெஞ்சைத் தடவிக் கட்டுக் கொண்டான் ஆனந்தன். ஆனந்தன் கண்ணை மூடி மூக்கைப் பொத்தி வாயைச் சுழிச்சு அந்த மருந்தைக் குடித்த

கீழ்கரவை பொன்னையன்

பொக்கு வாய்க்கிழவியும் 'என்ன கைச்சலடாப்பா... இதுவும் ஒரு மருந்து... எங்கை கைகளை... கொண்டா' என்று கையை நீட்டினார். ஆனந்தனும் தலைமாரட்டைப் பாரித்தான். அங்கும் இங்கும் பாரித்தான்... நேடினார். கைகளைக் கட்டி காணவில்லை.

ஒரு ஏரம் நீண்டது... அதைப் பார்த்தான். பல சோடி வளை யுகள் அவன் கண்ணைக்குத் தெரிந்தன. விரலில் மோதி ரம் இருந்தன. உள்ளகைகளில் கோலங்கை உண்டு... நல்ல ரணைக்கி தெரிந்தன. ஏதோ வரம் சேட்பதுபோல் தோன்றின ஆனந்தனுக்கு... ஆனால் இவையெல்லாம் தெரிந்த ஆனந்தனுக்கு அவன் உள்ளங் கையில் இருக்கும் கைகளைத் துண்டு தெரியவில்லை.

ஆனால், ஆனந்தன் உள்நி கைக்கும் அவன் உள்ளத்துக் குமே முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் உள் ளத்தில் துயரம் வெடித்தது... கோபம் வெடித்தது... அதைக் கரமாக நினைக்கவில்லை, கொடும் பாம்பாக எண்ணினான்... கொடும் பாம்பாக நினைத்தான் ஆனந்தன்.

பணக்காரர்களைக் கண்டால் அவனுக்கு ஏதோ பிடிப்ப திணை. 'எங்கையடா கைகண்டு... வாபெல்லாம் ஒரே கைச்சலி' என்ற தாயின் குரலைக் கேட்டவுடன் தான் அவன் உள்ளத் திற் அந்தக் கைகளை உள் ளகையில் கைகண்டுத்துண்டு இருப்பதை உணர்ந்தியது. அதை எடுக்கலா?... தாய்க்குக் கொடுக்கலா?... இல்லை தடுக்கலா... கிறுத்தலா' என்று எண்ணிக் குழப்பமடைந்தான். ஆனந்தன் அந்தக் கைகளைக்

ஆனந்தனோ மலரிட்கு கண்ணைச் சந்திக்க விருமியவில்லை அவளின் உறவையே விருமிய வில்லை. தன் கைகளைக்கைவ இறக இழுத்தும் பூட்டிக் கொண்டான். அவனுக்கு 'பெண்ணை நம்பாதே கண்ணே பெண்ணை நம்பாதே' என்ற பாட்டு கட்டும் அடிக்கடி மனதில் எழுவதமட்டு மல்ல, பணக்காரப் பெண்கள் சந்திரப்பவாதினன்... ஏதோ சிறு உணர்ச்சிக்காக தம்மைத் தயார் நிலையில் வைத்துக் கொள்வார்... தம்மை மறப்பீ... பின் வேறு உணர்வுகளுக் காக தம்மைத் திரும்புவார்... தம்மைத் திருத்தவார்.

மலரே அவன் அன்பைப் பிழைத் துடித்தான்... அவன் மனமும் நரரவில்லை. அவரும் நரரவில்லை

'தேர்தலும் நெருங்குகின்றது. இவர்களுக்குத் தேவை யும் இருக்கின்றது... சேவையும் தொடங்குகின்றது... தந்தை தேர்தலில் வெற்றி பெறவேண்டும்... மகன் அதை சாண வார்த்துத் திரட்டவேண்டும் நேற்றுவரை விட்டுக்குள் இருந்தவர்களை தேர்தல் எண்டதும் மழையைக் கண்ட புந்நீசல் மாதிரி வெளியே வந்து விட்டார்கள். 'இரட்டை நாக் குச்சாதிசை' என்றே ஆனந்தன் எண்ணிக்கொண்டே வெளியே போக எத்தனிக்க பேரம்பலம் நுழையவும் சரியாக இருந்தது.

'காண வரும் பின்னே மணி யோசை வரும் முகனே' என்பது சரிதான். 'என்னம்மா நீயும் இங்கைவா இருக்கிறாய். நான் எங்கையெல்லாம் தேடுவது' என்று தன் செல்மகன் மலருக்குச் செல்லக் கண்டிப்புக் ஆனந்தன் அந்தக் கைகளைக்

திரைகடல்

பெயரில் என்ன இருக்கின்றது—(2)

பெயரை அதிர்ஷ்டகரமாக மாற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

எமது நாட்டு சிலகன சினிமாப் படங்களில் தரத்தைப் புதிற் சர்வதேச சினிமா உலகு நன்றியும், பல சர்வதேசப் பரிசுகளைப் பெற்ற படங்களைத் தயாரித்த பெருமை எடுத்துக்கொண்ட தயாரிப்பாளர் களையே சாரும். 'சுப்பெரலிய' என்ற படம் தகவலில் பரிசு பெற்றதையும் அதைத் தொடர்ந்து பல படங்களை சர்வதேசப் பரிசுகளைத் தட்டிக்கொண்டதையும் நாம் அறிவோம்.

வெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ்கோ யும் டி. பி. நிகரல் சிங்காக்களையும் தந்த சினிமா உலகு ஏராளம். ஏராளமான தமிழ் முன்னிம் கலைஞர்களையும் சர்வதேச சினிமா உலகின் பாரிசு கைக்கு அளித்ததற்கு இருக்கிறார். பல படத்தயாரிப்பாளர்களை தமிழர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். டைரக்டர்கள், ஒளிப்பதிவாளர்கள், ஒலிப்பதிவாளர்கள், சங்கீத டைரக்டர்கள், எடிட்டர்கள் உட்பட ஏராளமான திரைமறைவுக் கலைஞர்கள் தமிழர்களாகவும் முன்னிம் களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். புஷ்பேந்திர எம். எஸ். ஆனந்தன், கண்டிக்ரனி சோமசேகரன், கே. சோமசேகரன், முத்துசாமி, இராசலாமி, வத்திப் முகம்மது சாலி, வெனிஸ் மொறாயல், எம். வி. பாண்டி, எம். ஏ. சூர் முதலியோர் சினிமா சினிமா வளர்ச்சிக்காக தமது உடல் மொழி ஆளி அளித்ததையும் இழந்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வெல்லாம் போன்றவர்கள் சிறந்த கலைஞர்களும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களும் புகழ்கொண்ட தமிழ்ப் படங்களை பெரும்பாலும் தோல்வியையே தழுவி யிருக்கின்றன. அதற்குரிய காரணங்கள் [பின்னர் தெளிவு படுத்துகிறேன். அதற்குமுன்னர் இந்த மாதம் சினிமா உலகில் மக்கள் மனதில் இடம் பெறப்போகும் பிரபல சினிமா சினிமா உலகின் ஒளிப்பதிவாளரும் டைரக்டரும் ஐ. ஜனாபம் ஏ. சூர் பற்றி எழுதலாம் ஏதிரும்பிறேன். ஏனெனில் அண்மையில் வெளியான 'தென்றலும் புயலும்' இவரது ஒளிப்பதிவோடும், தெரியாண்கையோடும் வெளிவந்த படமாகும்.

மன்னாரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எம். ஏ. சூர் கருமும் சிறந்த பெரியதுதான். பத்து ஆண்டுகளாக அவரது சகோதரர்களாகவும் சகோதரி களாகவும் இருக்கிறார்கள். தற்போது பிரபலமாக விளங்கும் எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் இவர் சகோதரர்களில் இருவர்.

படிப்பை இடையில் முறித்து விட்டு சினிமா உலகில் புகுந்த இவர் தனது சுய முயற்சியானே சமீபத்தில் கையாள் பழக்கிக்கொண்டார் சினிமா உலகில் 'டே-நைட்-வேர்ட்' க்கு ஒரு சூர்' என்றுதான் சொல்வார்கள். வேலையில் அவ்வளவு ஆர்வம்.

சுமார் ஐப்பதுக்கு மேற்பட்ட சினிமாப் படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராகக் கடமை யாற்றியிருக்கிறார் ஐந்து தமிழ்ப்படங்களுக்கும். இவர் கமிராக்கை கையாண்டிருக்கிறார். கடமையில் எல்லை, டாக்ஸி டிரைவர், மஞ்சள் குங்குமம், நிர்மலா, தென்றலும் புயலும் ஆகியவையே அவைகள்.

பல பரிசுகளைப் பெற்றவர். பரிசில் பெற்ற பல படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராகக் கடமை யாற்றியவர். இவர்களை ஒளிப்பதிவாளர்களில் அதிக படங்களை ஒளிப்பதிவு செய்தவர். 'சரசுவதி' பத்திரிகையில் 'திபிசா' விருது பெற்றவர். ரஷ்யப் பட விழாவில் பரிசு பெற்ற 'சந்த' க்கு ஒளிப்பதிவாளர். இவர்களை, பரிசில் தான் கூட்டுத்தயாரிப்பாளர் 'ரசல் குமந்தன்' வர்ணம்

பெயரை அதிர்ஷ்டகரமாக மாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

முதலில் இப்பொழுது உங்களுக்குக்கும் பெயர் எப்படிப்பட்டது என்று பாருகளை.

ஒருவேளை இப்போதுக்கும் பெயரே அதிர்ஷ்டகரமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அதன் அதிர்ஷ்டசமையை அதிர்ஷ்டம் வித்தில் பயன்படுத்தாததினால் அது அதிர்ஷ்டமற்ற பெயர்போல் தோற்றக்கூடும்.

உதாரணமாக ஒருவர் ஏதாவது ஒரு மாதத்தில் 4 எண் வரக்கூடிய திசையில் பிறந்தவர் என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

அவரது பெற்றோர் இட்ட பெயரின் எழுத்துக்கள் வுள்ள எண் 19, அகலது 37, அகலது 46 என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

4 எண் காரண இவருக்கு மேற்கூறிய எண் உள்ள பெயர் எதுவாலும் அதிர்ஷ்டகரமானதே.

ஆனால் இவர் அப்படி ஒரு அதிர்ஷ்டமும் இக்கேள் என்று முன்னுணுகிக்கூடும்.

இதற்கு உரணம் இந்த எண்ணுக்கு-அதாவது இவரது பிறப்பு எண்ணுக்கு சாதகமான திசைகளில் இக்கியமான கருமங்கள் மேற்கொள்வதற்கு தவறுவது மரத்திரமில்லை. இவருக்குத் தரத்திருந்த மான நாட்களையே முக்கியமான கருமங்களுக்காக இவர் பெரிதும் பயன்படுத்தி வருவதுமாகும்.

எனவேதான் பெயர் எழுத்துக்களில் மாற்றம் செய்பவர்களாலும் பெயரை முழுதாக மாற்றிக்கொள்வவர்களாலும், பெயரை அதிர்ஷ்டகரமாகக் கொண்டிருப்பவர்களாலும் தங்களுக்கு சாதகமான திசைகளிலேயே முக்கியமான கருமங்களைச் செய்துவருவதுடன், சாதகமற்ற திசைகளில் முக்கிய காரியங்களை மேற்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற வற்புறுத்தப்படுகின்றது. மேலும், தங்களுக்கான சாதகமான திசைகளில் திசையான காரியங்களை மேற்கொள்வதும் சரித்திரத்திலேயே முதல் தடவை யாக பதினெட்டு நாட்களில் நடமாக்கினார். 'நெஞ்சில் ஓர்' ஆவயத்'தையும் மீஞ்சிய சாதனை இது. இவரது படப் பிடிப்பு 'சமுத்திரம்' திட்டப்போல் 'பனி' சென்று இருக்கும். தற்போது சினிமாக்களில் தமிழ்ப்படமான 'தெய்வம் வந்த வீடு', 'தாவி', 'முதலிய படங்களையும் வேறு சில சினிமாப்படங்களையும் உருவாக்க கொண்டிருக்கிறார். சினிமா உலகில் நிலையான இடமொன்று நிச்சயம் இவருக்குண்டு. 'திரையன்'

பிறப்பு எண்

இனி பிறப்பு எண்கள் பற்றி எழுக்கமாக இக்கூபாசிப்போம்.

ஒருவர் பிறந்த திசையின் கூட்டு எண்ணே பிறப்பு எண்ணாகும்.

திசை மாதம் வருடம் மூன்றையும் கூட்டியவருக்கேடஎண்

எழுதுபவர்: கணக்காளன்

பற்றி பிறிதொரு சமயம் வைக்கலாம். பெருக்பாலும் பிறப்பு எண்ணே மனிதரின் வாழ்க்கையில் உயர்வுதாழ்வுகளைக்கு முனாதாரமாக அமைக்கின்றது.

அதேவர் பிறந்ததிடமாதம், வருடம் மூன்றையும் கூட்டி, வரும் கடைஎண் அல்லதுவிதி எண்ணுக்கு ஏற்றிப்போலவே பெயர்களை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றேருதுகின்றனர்.

நடைமுறையில் அவதானித்தால், பிறந்த திசை (அதாவது பிறந்த நாளுக்குரிய எண்) தரக் பெரும்பாலும் வாழ்க்கையை ஆட்டிப்படைப்பது தெளிவாகும்.

எண் இயல் [நியமோ ரோஷி]மேதையான 'கிரோ' என்பாரும் பிறந்த திசை எண்ணே மனித வாழ்க்கை சகடலாக பெய்க்படுகின்றது என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றார்.

திசை, மாதம், வருடம் மூன்றையும் கூட்டவரும் கடைஎண்ணின்படி வாழ்க்கை பெரும்பாலும் அமைவதில்லை. அப்படி இரூப்பின் ஒரு சில குக்கே அவ்வாறு அமைகின்றது.

குறுக்கீடும் எண்

இதைவிட சிலரது வாழ்வில் ஏதாகிலும் ஓர் எண் தானே வலிய குறுக்கீட்டு வருவதைக் கவனிக்கலாம். இவ்வெண்

அதிர்ஷ்டம் கொண்டு வருகின்றதா அல்லது பாசமான பலகளை ஏற்படுத்துகின்றதா என்பதை ஒருவர் இவ்வெண்ணின் குறுக்கீட்டைக் கவனமாக அவதானித்தாலே உணர முடியும்.

பெயரை அதிர்ஷ்டகரமாக மாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறவர், முதலில் தம் வாழ்வில் குறுக்கீடும் எண்ணின் சாதகபாதகங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதனைப் புரிந்துகொண்டால் பெயரை அவ்வெண்ணுக்கு பொருத்தமாகவே அல்லது அவ்வெண்ணின் தாக்கத்திலிருந்து விடுபடும் வகையில் வேறு ஓர் எண்ணுகோ ஏற்றவகையில் மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இன்னும் ஆராய்வதாயின் தனது ஜாதகக் குறிப்பின்படி அமையும் ராசிகளையும் அவைகளை ஆளும் கிரகங்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளின் குறுக்கீடுகளைக் கவனித்து அதற்குரிய எண்ணை அறிந்து அவைகளின் சாதகபாதகங்களுக்கேற்ப பெயர்களை மாற்றவேண்டும். நான்கு கற்பியடி வாழ்க்கையில் தன்னிச்சையாகக் குறுக்கீடும் எண்கள் ஒருவர் பிறந்த ராசியின் நிலைகளின் அடிப்படையைக் கொண்டதாகவே பெருக்பாலும் காணப்படுகின்றது.

இதற்கு உதாரணமாக எண்குறி தெரிந்த ஒருவரை பற்றி இக்கூறுப்பிடவிருப்புகிறேன்.

(தொடரும்)

ஜயந்தி

கொழுப்பிலிருந்து

என் கூடவந்த நண்பர் ரமூபு அன்று வாக்ஷித்தபடி ஐப்பசி க்கடைசி வெள்ளியன்று சாய்க்காலமாகக் கோவிலுக்கு வந்து 'சாயரட்சை'ப் பூசை தரிசித்துக்கொண்டு அதன்பின் என்னிடம் வந்தார்கள். வானம் இருண்டு அன்றிரவும் மழை பெய்வதற்கான அறிவுத்தென்பட்டதால் உட்கிரகிப்பிவிட எத்தனித்தவர்களை இராப்போது எங்கடத் தகிமி மறந்தனம் காலை அருவி ஆடி ஏக வற்புறுத்தினேன். என் அன்புக் கோரிக்கையில் ஒரு வழியாய் அட்டண்டாராகி, என்னைப்போலவே அவர்களும் யணை, பிள்ளைகள், தாய் தந்தையர் எனக் குழிப்பும் குடித்தனமுமாக வாழ்பவர்களும், அதனால் உள்என்பு

வெளியே ஏக இராப்போசனம் முடித்துக்கொண்டு மடத்தக்கு ஓடி ஒதுக்கினேன். மழை கொட்டத்தொடங்கிற்று. மடத்தில் இருநாளாகக் குடியிருக்கும் இவ்வூரவர் சலினைக் காணக் எங்கோ வெளியே போயிருந்தார். போனசமயம் தம் வசமிருந்த இதர அறைச் சாலைகளை எவ்வசம் கோத்துத் திருந்தார். அதனால் என்னிடம் வந்த நண்பர்களை அன்று ஓர் இரவு மடத்தில் மனத்திருப்பியாக உயர்க்கவும் வேகுதேரம் அவர்கட இருந்து பழமையில் ஆழ்ந்து, எடுத்துரைபடவும், மழைக்குள்ளிருக்கும் எப்பாச ஒரு பொழுது கண்ணாறுகி எழவும் திருநெல் பாலித்தது. ஒருவர் தம்மையோடு வாடுவிப்பெட்டியையும் எடுத்து வந்திருந்தார். அதவும் தன் பணி ஆற்றி தென்னிலகைக் கலவரம் மூண்டநாள்முதலாய் நம்மனத்தே அச்சமும் கைக்கலூபாய் குடிக்கொண்ட மனச்சமையை ஒருபொழுது நேர்த்தி வைத்து உறக்கம் கண்ணாறு தருவ வழிவகுத்தது. வங்கக் கடலில் புயல் கொந்தளிப்பு எழுவதற்கு அறிஞரிதோன்ற வதாய் இந்தியச் செய்தி அறிவிப்பாக ஓர் எச்சரிக்கையையும் வாடுவி. நம் காதில் போட்டுவைத்தது.

அ. செ. மு.

சிரத்தையாக என் விட்டுக்குப் பேசும் வந்த சேதியும் அதியோ உந்தமாய் சொல்லுங்கள். சந்திப்புக்கிரமம் பூர்த்தியானதும் அதற்குமேல் ஒரு தினம் கூட கோவில் மடத்தில் தகிமி யிருக்கலானது. நேரே விடு திருப்பேணும் என்பதாச மனையான் அத்தே பிறந்த எண்டிப்பாச ஆணையுமின் முன் வைத்தார்கள். 'இங்கேயே தீடித்த இருக்கண்டி டாக்ஷிபுண்டுஎன்றைக்கோ ஒருநாள் சந்தியாச்யாகக் கிளரி பிடுகுடேவினா என்ற அச்சம் ஒருவேளை மனையா கிணத்தே குடிக்கொண்டிருக்கிறோம்' என்றும் ஒரு குறிப்புரை மொழிந்தார்.

என் நிமிர்ந்தமாத விட்டுக்குத் தூதநடத்தண்பர். 'யாரப்பா உன் விட்டியே ஜயந்தி?' என்று நண்பர் வினையத்தது? 'அது என் மூத்த பெண்ணின் பெயர்' என்று சொன்னேன்.

ஐப்பசி வானத்தின் முன் நெச்சரிக்கைக்கு விழிப்பாக விருந்து நேரவேளை போடு

"வங்கக் கடல் புயலடிப்பதற்கென்றே தோற்றிய புயல் உலகைப் பெயரெடுத்தவிட்டது".

"ஓமோம், ஒருகைத்தில அல்ல, பலவகையில், புயல் குருவளி, ஜலப் பிரளயம் யாவுமே ஆண்டாண்டாக அக்கு ஜனித்து உலகத்தை ஒரு கைக்குக் கலக்கிவிடுகின்றன!"

வேப்பம் பூ

வேப்ப பழகனி சித்திரையில் கொத்தக்கொத்தாகப் பூக்கின்றது. புது வருஷத்தை வரவேற்கின்றது. மலர்ந்த பூக்கள் மரத்திலிருந்து பொல பொல வென்று விழுகின்றன. இரண்டு மூன்று நாள்என்பாடி உரையால் வெண்ணிறமரக் கிடக்கின்றன. அதற்கு உண்டான படாமல் கூட்டி எடுத்து நல்ல முறையில் பயன்படுத்தலாம். வேப்பிலை யிலும் பளர்க்க பூக்கல் அதி அற்புத சக்தியுண்டு. அதை உலரவிட்டு மட்டபாண்டுகளில் வைத்து வேண்டிய நேரத்தில் பயன்படுத்தலாம்.

வேப்பம் பூ என்னென்றும் என்னும் நாம் கூறத் தேவையில்லை. படிப்பறிவில்லாத பட்டிக்காரர்கள் யாட்டியாருக்கும் அதன் பயன் மனப்பரபடம். வேப்பம் பூ சமீபாட்டை விருத்தியெய்கின்றது. உடம்பில் உஷணத்தைக் காப்பாற்றும். பித்தத்தை தணிக்கும். பித்தமயக்கம், தலைச்சுற்ற, வாந்தி, குமட்டல், குடும்ப முதலியவற்றை உடனடியாகக் குணப்படுத்தும். வேப்பம் பூவைக் கொண்டு சமீபல் செய்து பதையுதமிழர்வழக்கம். சித்தவருடத்தில் வேப்பம் பூ உட்டாயம்சாசனையில் இடம்பெறாத ஒரு வழக்கம். வேப்பம் பூவைத் தேனில் ஊறவிட்டு உண்ணலும் ஒரு விதம். அதை நல்ல நீரில் ஊறவிட்டு நேரப் பருகதல் இவ் குருவிதம். எங்கென்பாட்டியார் வேப்பம் பூவில் பலவிதமாக வடக்குசெய்து காயவிட்டுப் பெரித்து உண்ணத்தரும் வழக்கம் மிகப் பழமையானது. உதிர்ந்து விண்பம் போய்விடாமல் வேப்பம் பூவை நகரு பயன்படுத்துவோம்".

[ஆதாரம்-மிக்கவை தெரிந்தி]

(தொடரும்)

புரட்சிக்குள்ளான ஆப்கானிஸ்தான்

அதன் அரசியல் பின்னணி

கூலித்திருக்க காலம் பிற தேசத்தவரின் படைபெருப் பாலும் உள்நாட்டுக் கலகத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டதோடு நாடாள்வே ஆப்கானிஸ்தானின் விளக்கியது. வடக்கே சோவியத் நாட்டையும், வடகிழக்கில் சீனக் குடியரசையும், இந்நியாவையும், தென்கிழக்கிலும் தெற்கிலும் பாக்கிஸ்தானையும், மேற்கில் பார்பேத்தையும் கொண்டுள்ள இந்நாடு தரைவால் குழப்பட்ட மலைப் பிரதேசமாகும். புராதனகுடிசையான ஆப்கானியருட்கு, பதின் பவுச்சி ஏனையோர் 120 லட்சம் மக்கள் உளர். நாட்டின் பரப்பு 2 1/2 இலட்சம் சதுர மைல். சராசரி மழை 11 அங்குலமேயாம். கடுமையான வெப்பமும் தாடிசுமுடியாத குளியும் உள் நாடாகும்.

மலைபெருப்புக்கள்
மேற்கில் புராதன நகரமான ஹேராத், கிழக்கில் தற்போதைய தலைநகரமான காபூல், தெற்கில் கண்டகார் நகரத்தைப் புகுத்துகின்ற காபூல் பல்சுலாசுமுகி 1932 ல் நிறுவப்பட்டது. மொழி 'புஷ்டு' ஆகும். இவ்வசகி கட்டாயக் கல்வி அளிக்கப்படுகின்றது. இந்து குடியேற்றமடிவாரத்திலிருந்து வந்ததெனினும்

இந்நாடு கிறித்தவர்களுக்கும் 329 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மகா அலெக்சாந்தரின் படைபெருப் பிழைப்பட்டுள்ளனும் அப்பொழுது 'பிரித்தானியா' என அழைக்கப்பட்ட இப்பகுதியின் எதிர் பக்கம் காரணத்தால் கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் கிழக்குநோக்கி பரவாது தடைப்பட்டது. அலெக்சாந்தர் காலத்திலிருந்து முன்பு குஷான் இராஜ்யத்தில் எகிப்தில் மகிசாநிவரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. கிரேக்க களப்பதி 'செலோசுஸ்'வின் ஆதிக்கத்தில் இந்நாடு கிரேக்கர்களுக்குப் பின் துருக்கியரால் ஆளப்பட்டதெனினும் கஜனி மூலமது 998-1030 கி. பி. சுதந்திர அரசு ஆண்டது. அக்காலத்திலிருந்து நூற்றாண்டுகளாக இந்நாடு இரத்தப்போதிலும் பார்பேசிய படைபெருப்பையும், மகி கோலியரின் படைபெருப்பையும் சமாளித்துவந்தபோதிலும் ஜெஸ்கின் கானின் பரம்பரையினரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. 'மொங்கல்' என்பதே 'மொராக்' என்றும் திரிபுபட்டது. இச்சகலவர்த்திகளின் பலக் குறையவே 'கார்டின்' எனும் ஆப்கானிய சிற்றரசர் எனின் கையேடுகியது. 1350 கி. பி. மேற்குப்பகுதியை ஆண்ட இவர்கள் ஹேராத்

நகரை தலைநகராகக் கொண்டனர். அப்பொழுது இவர்களின் தலைவரான கிவாதி அல்தீன் பிரி. அலி அடிப்பணிய மறுக்கவே 'தமர்லேக்' படைபெருத்துநாட்டைக்கைப்பற்றி அலியின் மகனான பிரி முகம்மைத் கிரச்சேதம்செய்து அவ்வம்சத்தைவே அழித்துவிட்டார். வெற்றிகண்டோர் தலைநகரை காபூலிற்கு மாற்றி ஆண்டுவந்தார்கள்.

பிரி - ரூஷ்ய ஆக்கிரமிப்பு
இதன்பின் ரூஷ்ய (சாரிக்) சாம்ராஜ்யமும், பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யமும் இந்நாட்டின் கண்ணோட்டில் செலுத்தின. 1839-ல் ரூஷ்யத் துருப்புக்கள் காபூலை நோக்கி முகிளேறின. அப்பொழுது மத்திய இந்தியாவில் ஹதீயாநாவில் முகாமிட்ட பிரித்தானிய படைகளைப் பஞ்சா

சுப்பிரமணியம்

கைப் கைப்பற்றி ஆப்கான் எகிப்திற்கு வந்தன. பின் இரு பகுதியினரும் ஒற்றர், உளவாளிகளை ஆப்கானி ரு அனுப்பி குழப்பத்தையும், கலகத்தையும் தூண்டிவிட்ட முயற்சிகளை பிரித்தானிய பிரதமர் 'கிரேவ்' ரூஷ்யாவுடன் நேசங்கொள்ளப் பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்திற்கு நகமை பணிக்ருமெனக் கருதியதால் 1869-ல் ஓபந்தமோன்ற உருவாக்கப்பட்டதும் நடு நிலைமை வகிக்க சீர் அலி ஆப்கானிஸ்தானிய அமீராக ஏற்பட்டார். எனினும் ஆப்கானியர்களின் ஒருவேளை பிரித்தானியரையும் மறுபகுதியினர் ரூஷ்யரையும் ஆதரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இரு

ஆப்கானிஸ் தரணில் அண்மையில் ராணுவப்புரட்சி ஏற்பட்டு பழைய அரசு வீழ்த்தப்பட்டதும், ராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டதும் வசகர்கள் அறிந்ததே. மலைப்பாங்கான இந்த நாட்டின் அரசியல் பின்னணியையும்; அதன் இன்றைய நிலைமையையும் சுருக்கமாக விளக்குகிற இக்கட்டுரையாளர்.

சாம்ராஜ்யங்களும் நாட்டைக் கூறுபோடும் முயற்சியில் மறைவாக ஈடுபட்டுவந்தன. 1879 இல் பிரித்தானிய அநிசாரி காபூலில் கொலை செய்யப்பட்டார். பிரித்தானியப் படை எல்லைகளைக் கடந்து காபூலிற்குச் சென்றது அமீர் ஒளித்தேரடி ரூஷ்யாவில் சரணடைந்தார். அமீர்-யாக்கூப்பின் மகன் ரகுமான் புது அமீரானார். அமீரின் சகோதரர் பிரித்தானியரைத் தாக்கினார். 1901 இல் இரகுமான் இறந்தார். 1902 இல் பதவி ஏற்ற புதிய அமீர் ரூஷ்யாவுடன் வந்த ஒப்பந்தம் ஒன்றை ஏற்றார். ஆயத்தகனையும் பெற்றார். எனினும் ரூஷ்யா 1905 இல் ஜப்பானியரால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1907 இல் பிரித்தானியாவுடன் ஒப்பந்தமொன்று உருவாக்கப்பட்டது. சர்வதேச நிலை மாறியும் ரூஷ்யப் புரட்சி ஆரம்பமானதும் நிலை மாறியது. பிரித்தானியா தனது நிலையைப் பலப்படுத்தியது. எனினும் 1917 ஆம் ஆண்டில் ரூஷ்யப் புரட்சியின் பின் ஆப்கானிஸ்தானின் தனி நாடாக விளங்க சத்திர்ப்பம் கிடைத்தது. அமீர் அமனுல்லாகான் இரு பகுதியினரையும் அனைத்துத் தனது நாட்டை முன்னேற்றினார்.

எனினும் உலக புத்தகங்களை இரண்டிலும் ரூஷ்யாவுள் பிரித்தானியாவும் ஒரே பக்கமாக இருந்ததால் ஆப்கானிஸ்தானில் ஓரளவு அமைதி நிலவியதென்றும் மக்கள் கண்டமான வாழ்க்கையே அனுபவித்தார்கள். போக்குவரத்து வசதிகளை இல்லா மலைப்பிரதேசத்தில் ஆட்டுமந்தையே செல்வம். குளிர்சாலத்தில் பன்னத்தாக் கிரும்பு வெண்கலத்தால் மலையுச்சிக்ரும மாறி மாறிப் போகும் சாதினரின் தீரநகர வரம்புகையற்றவர்களை ரூஷ்யா அல்லது பிரித்தானிய அனுதர்பினராக நாட்டின் குழப்பத்தையே உண்டுபண்ணிய வர்களை பகர், அமைதியில் விபரங்களைத் திரட்டியபோது நூற்றில் பத்து வீதமே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். தலைக்கு 170 செலர்தான் நாட்டின் வறுமாளர். 18.40 வயதிற்குள் மக்கள் கட்டாய போர் பணிபுரியவேண்டும்.

[7-ம் பக்கம் பார்க்க]

(3-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

சிறுகதை

கொடுத்தவிட்டு *அம்மா உடம்புக்கு என்ன? எப்படி? இது என்ன உடம்பு இப்படிக்கிணவாக்கி கொடுத்திடு... தம்பி இது என்ன மருந்து கிருந்து கொடுக்கவில்லையே. அது தம்பி யாரையும் குறை சொல்லக் கூடாது... எங்களுக்குக் கொண்டு ஒரு சரியான எம். பி. இந்நகரில் ஒரு நல்ல ஆகப்பதிர் வராபோ... இங்கையார் இந்த மூறை இதுக்கொத்தான் நான் தேர்தலில் நிக்கிறேன்... நான் எம். பி. யாக வந்தாப் பிரகு என்னைப் பாரக்' என்று ஒரு தரையும் பேசலிடாது பேசிய முடித்துவிட்டார் பேரம்பலம்.

ஐயா சரிவகையாலும் தனிவகை வேணும்... இதுக்கி இடமில்லை... மடக் கட்டுறது எங்கை... ஆல்பத்திரி ஏன்... ஒரு நல்ல இடம் தேடுங்கோ... சில வேளை நான் செத்துக்கிட்டுப் போனாலும் என்னைப் புக்கக்க ஒரு தனி இடம் தேடி வைப்புகோ... அதுபோதும்... இப்ப அதுபோதும்... அது எப்படி உதவும்...

என்று கிழிவி அனுங்கி அனுங்கி சொல்லிவிட்டாள். பேரம்பலம் சிங்கிட்டுக்கார். பரடைக்குக்கே போற கிழவிக்குத் தக்கிசெனத் தனி இடமில்லையோ கேட்கிறார். 'அன்னாச்சி சொல்லுறியே' 'இங்கி எங்களுக்குக்கெண்டு தனி இடம் வேணாம். இல்லாட்டிச் சீக்கிசெனாது.'

*அதைமும் நாங்கக் வைக்கிறேன். ஆச்சி' என்றபடி வெளியேறிவிட்டார் பேரம்பலம். மனரோ ஆனந்தமாய் பார்த்தபடி வெளியேறினார். ஆனந்தமே தாயைப் பார்த்து புகிணகைத்தான். எழுப்பத்தை வயகைத் தாண்டினு லுந்தக் உரிமைகைக் கேட்டு விட்டானே... அந்தக் கைரியம் இருக்கே அது பிறப்பில் வர வேண்டியது. உணர்வால் எழ வேண்டியது என்று எண்ணிக் கொண்டு கடைக்குப்போனார்.

சாலை உணவு இல்லை, எஞ்சிக்குத்தான் ஏதோ வழிசெய்தான். ஆனால் பரலுவலர் கட்டவில் முத்திக் குளிப்பதுபோல கஞ்சியில் சேர்த்து எடுத்தி விட்டான். ஆனந்தன் சீறிப் பாய நினைத்தான்... பால்வடியும் முகத்தைப் பார்த்ததும் அவன் மனம் தணிந்து கிரித்தான். இதுதான் தருணமென 'அண்ணா' என்று ஒடிச்சென்று கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டான் பாலு.

என்ன பாலு.
எனக்குச்சட்டைவேணும்... ராமு போட்டதைப்போல...
ஆனந்தன் என்ன செய்வான்... செலவாகுமோ பாலு கஞ்சிக்கு வழிவகி... சட்டையை எப்படித்தான் கைக்கிடு.
கஞ்சியில்லாமல் செத்தாலும் சரி. எனக்கு சட்டை வேணும்...
ஏதோ சமாதானப்படுத்தி அனுப்பினார் ஆனந்தன். நேரம் ஒடியது.

தாய்க்கு ஒருபிடிபோது கொடுக்கவில்லையே... முடியவில்லையே ஆகும்.
நாடியில் கையை வைத்துக் கொண்டு கண்ணில் நீர் வடிய திண்ணையில் இருந்தான் ஆனந்தன்.

இதுமிக் கொண்டு அனுங்கி கொண்டு படுத்திருந்தாள் கிழி-உக்கிளே.

பட்டுச்சேலை காத்திருப்பது மேனி பூத்தாட... கட்டிப்பி... பருவக்குமரி ஒருத்தி... மலர்... யாரையும் கேட்காமலேயே வீட்டிற்குள்ளே நுழைந்தாள். சோறிற்றுப்பாணைய அழிப்பில் வைத்து நெடுப்பை முட்டி அரிசையைப்பாணைக்குப்போடப் போனார்... அப்போது ஒரு சோடி கரக்கக் கைதத்தடுத்தன.

ஆனந்தன்' என்று மலர்.
பரி இருப்போம். பட்டினி கிடப்போம்... சாயோம்... மானமிறந்து நீங்கள் சேர்த்த பாவச்சொத்திக்குக்கிட்டுப்பிடு வேண்டாம்...

வான்பூட்டை உடைத்தான். 'எத்தனை நாளைக்கு வாயும் வயிறும்பாயமுடியும்... உக்கிளே நாளை சொல்லிவிடுகி, உக்கிளே தாயைச் சொல்லுறே...' 'அதுக்கிளே நீ ஏன் வகைப் படவேணும்...*' 'நானும் ஒரு பெண் என்கிறேன்...*' 'அதுக்கிளே பரவத்திலி என் கண்க்கும் பங்கிளா' 'நீங்கி என்ன சொல்லுறீங்க...*' 'நீ இப்படி ஏன் செய்கிறாய்...*' 'சேர்த்துவைக் கட்டிப் பட்டியோரு...*' 'பணம் பகிர்ந்தவிக்கப்பட்டு வேணுமென்கிறேனா...*' 'இங்கி...*' 'சமத்தவத்துக்கா?*' 'நிச்சயமாகத் தேர்தலுக்காக... இது உண்கை சத்திரம...*' 'இதுதான் உண்கை...*' 'இங்கி அழித்தொடக்கி விட்டாள் மலர்.*' 'ஏன் அழுகிறாய்-சீசல்?*' 'நல்ல இடம் தேடுறேன்... இதுதான் உண்கை...' என்று விட்டு கண்ணை மண்ணெய்விட்டார் மண்ணில் ஒரு சில துளிகள் விழுந்தன.

என்ன?' 'அது உக்கிளிடம் இருக்கு' இரத்தினச்சுருக்கமாகச் சொன்ன மலர்.

இப்போதுதான் ஆனந்தனுக்கு அவளின் செய்கைகளின் சரிபாண விளக்கம் புரிந்தது.

*மலர்' அன்போடு அழைத்தான். 'என் இதயக் கதை அனைக்குமே உக்கிளே பணக்காரப் பெண்களுக்காகத் திறக்காது. என்னை மண்ணித்த விடு. தயவுசெய்து இங்கிசெல் தாக் வராபோ.' திடமாகத் தாக்க சொன்னார்... மலருக்கு அழுதவண்ணம் திரும்பினார்... அரிசையுக்கொடுத்த அனுப்பினார் ஆனந்தன்.

மலர் பூராவுள் பட்டினி... தாய்க்கு ஏதோ கொடுத்த கிட்டுயடுத்துவிட்டாள்... மானம்...*

ஆனந்தன் கண்கள் கிந்தனையில் திண்ணையில் படுத்திருந்தான்.

பேரம்பலத்தின் வேலைக்காரன் ஆனந்தனை அழைத்த சத்திர கேட்டுத் திடுக்கிட்ட

எழுப்பினார். பேரம்பலம் கப்பிடுவதற்காகச் சொன்னார். ஆனந்தன் சென்றார்... அங்கு அவன் கண்டகார்டி இரத்தவெள்ளத்தில் பாலு 'தம்பி' என்று கைறி அழுதான். அவன் வளர்ந்த பாசம் அவனுக்குத்தான் தெரியும்.

*ஆனந்தா உண்கை தம்பி என்ற கால்க்குகளை விழுந்திட்டான்... அடிபட்டுட்டு... பொலிசுக்கு அறிவிச்சால் என்னப்பத்தித் தெரியும்தானே... நான் யோன அவரைத்திலி இவன் குருக்கை வந்ததுக்கு நான் என்ன செய்யுறது... இந்நா... இதிசை ஜம்பது இருக்கு... இதே இப்ப கைச் சக்கிசென... வீறகு நான் வைக்கிறேன்... இதுவும் ஆரோ பெத்த பிண்கைதானே. பேரம்பலக் பேசிய முடித்துவிட்டு 'தேர்தல் பிரசாரத்திக்குக்காக அவரை அவசரமாகப் போய் விட்டார்.

காச... ஜம்பது ருபா போன உயிரைத் திருப்பித் தருமா... இங்கி... இது ஜம்பது ருபாவை வைத்துக்கொண்டு அம்மாவுக்கு மருந்துவேண்டி கொடுக்கலாமா? இங்கி... காணியில் தானே சட்டை கேட்டான். சட்டையை வேண்டிக்கொடுக்கலா' என்று எண்ணினார்.

இழந்த உயிருக்கு ஜம்பது ருபா என்னசெய்யும். அதன் பின் ஜம்பது ருபாதானே? காசைத்தாக்கி ஏறித்துவிட்டு தன் தம்பியைத் தாக்கி தோளில்போட்டுக்கொண்டு விட்டாட நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான்...

பத்திரக் கட்டும் நடைபெற கின்றது... பேரம்பலம் பேசுகிறார்...*

வருமை ஒழியவேண்டும்... அதற்காக நாம் ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும். நீதி கழைக்கவேண்டும். தர்மம் பிழைக்கவேண்டும். ஏற்ற இறக்கல் அசைவேண்டும். சமத்துவம் வளரவேண்டும் ஏழை பணக்கார நிலை மாறவேண்டும்...

இவைகள் ஆனந்தனின் காதிலும் விழுந்தான் செய்தன. அவன் அழுதபடி இந் சமக்க வேஷதாரிகளை எண்ணி இந் சமுதாயத்துக்காக நெஞ்சம் வெறுப்பினார் விட்டிருந்த வரும்போது

ஒரு பெண்ணின் அழுதல். விட்டைத் துழைத்துக் கொண்டு வந்தது. அது மலரின் குரலே.

ஒடி நுழைந்தான். அவன் தாய் உயிர் திங்கி, சட்டைமே கிடந்தது. தோடியது ஒரு பிணம். அவன் கண்ணில் நீர்த்தில் தாயின் பிணம். கைறி அழுதான்... இங்கிவென் விழுந்தான். தாயைப் பிரித்தான்... தம்பியைப் பிரித்தான். தலையை அடித்து அடித்து அழுதான். 'வறியவர்களுக்கு காலம் இல்லையா? அவர்களுக்கு விமோசனம் இல்லையா? இனிஎனக்கு யார் துணை? நான் ஒரு தனி மரமா?' என்று 'சொல்லிச் சொல்லி அழுதான்...

ஒரு காரம் அவன் தலையை வறடிவிட்டது... நிமிர்ந்து யார்க்கிடு... மலரின் கண்ணில் அவனின் கண்ணைச் சந்திக்கின்றன... அது உங்குருவகின்றன. நான் கை குளகையின்றன. நான் உங்களுக்காடவ... இருக்கின்றேன்' என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கின்றனபோலும்...

ஆனந்தன் அவன் கண்ணைச் சந்திக்க முடியாது தத்தனிக்கிறார். அவன் நம்மலாமா? அவன் அன்பை ஏற்கலாமா? எனச் சித்திக்கவே முடியாது. அவன் தாயின், மலரின் மரணம் தடுக்கின்றன.

அழுதவையோடேயும் இரு கண்ணும் அடிக்கடி சந்திக்கின்றன.

மலரின் அன்பு மெல்லமெல்ல ஆனந்தனின் இதயக் கதையைத் தட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனந்தனின் இதயக் கதையும் மெதுவாகத் திறக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது...*

ஆனால் இவை ஒருவருக்கொருவர் தெரியாது... தெரியாது... இருப்பினும் இரு சோடிக் கண்ணும் ஒன்றை ஒன்று நோக்குகின்றன அவை என்ன பெண்கள் எப்படி உணர் வேண்டியத்தாய்... வெளிட்டாலும்...*

ஆனந்தன் வெளிட்டத் தயாரிக்கப்போலும்... இதுவரை வெளியிடவில்லை.

*வெளியிட்டாலும் அதுநிறைவேறமா? அவன் யோசிக்கிறார்! (யாவுள் ஏற்பனை)

(2)

இரவு முழுவும் நித்திரை விழிப்பு... தாயின் கைகளைப் பிடித்து விட்டதால் ஏற்பட்ட கண்படி அலுப்புக்கட.

